

■ † Κυριακὴ Ε΄ τῶν Νηστειῶν - Τῆς Ὁσίας Μαρίας Αἰγυπτίας

«Ἄλειψε τὸν Κύριον μὲ τὴν ἀγαπητικὴν προσευχὴν τῆς καρδιᾶς καὶ τοῦ νοῦ»*

Ἀπόστολος (Ἑβρ. θ΄ 11-14)

Ἀδελφοί, Χριστὸς παραγενόμενος Ἀρχιερεὺς τῶν μελόντων ἀγαθῶν διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας Σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου Αἵματος εἰσηλθὲν ἐφάπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. **Εἰ** γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ραντίζουσα τοὺς κεκοινωνημένους ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσῳ μᾶλλον τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου Ἐαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαρῶν τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

Εὐαγγέλιον (Μάρκ. ι΄ 32-45)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα ἤρξατο Μαθητὰς Αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα Αὐτῷ συμβαίνειν· **Ὅ**τι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν Αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν Αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαίξουσιν Αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν Αὐτὸν καὶ ἐμπτύσουσιν Αὐτῷ καὶ ἀποκτενοῦσιν Αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. **Καὶ** προσπορεύονται Αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες· **Διδάσκαλε**, θέλομεν, ἵνα ὁ ἐὰν αἰτήσωμεν ποιήσης ἡμῖν. **Ὁ** δὲ εἶπεν αὐτοῖς· **Τί** θέλετε ποιῆσαί Με ὑμῖν; **Οἱ** δὲ εἶπον Αὐτῷ· **Δὸς** ἡμῖν, ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν Σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων Σου

καθίσωμεν ἐν τῇ Δόξῃ Σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν Αὐτοῖς· Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ Ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ Ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; Οἱ δὲ εἶπον Αὐτῷ· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον ὃ Ἐγὼ πίνω πῖεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ Ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· Τὸ δὲ καθίσει ἐκ δεξιῶν Μου καὶ ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν Ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς· Οἶδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὅς ἐάν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος, καὶ ὅς ἐάν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν Αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

Ὅταν ἡ ἁμαρτωλὴ γυναῖκα ἄκουσε πῶς ὁ Σωτήρας μας εὐρισκόταν στὸ σπίτι τοῦ Σίμωνος, πῆγε ἐκεῖ κρατώντας ἓνα ἀλαβάστρινο δοχεῖο μὲ μύρο. Γονάτισε ἐνώπιόν Του καὶ ἄρχισε νὰ κλαίει, ἔπειτα ἔπλυνε τὰ πόδια Του μὲ τὰ δάκρυά της, τὰ σκούπισε μὲ τὰ μαλλιά της, τὰ φίλησε καὶ τὰ ἄλειψε μὲ μύρο (βλ. Λουκ. ζ' 36-39).

Ἄν ἐῖπε τίποτα. Ἐπράξε μόνο καὶ μὲ τὶς πράξεις της ἀποκάλυψε μία πολὺ τρυφερὴ ἀγάπη γιὰ τὸν Κύριο.

Γι' αὐτὸ τὸν λόγο εἶπε γι' αὐτὴν ὁ Κύριος: «ἀφένονται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολὺ» (Λουκ. ζ' 47).

Ἄχ, πότε θὰ φθάσουμε στὸ σημεῖο νὰ μιλάμε λιγότερο καὶ νὰ πράττουμε περισσότερο, ὥστε μὲ τὶς πράξεις μας νὰ ἀποκαλύπτουμε τὴν ἀγάπη μας γιὰ τὸν Κύριο;

Ἴσως ἰσχυρισθῆτε: «Ἐὰν ἦταν ἐδῶ, θὰ ἤμουν ἕτοιμος νὰ κάνω τὰ πάντα γιὰ Ἐκεῖνον». Ἀλλὰ ὁ Κύριος εἶναι ἐδῶ, ἀόρατος σωματικά, ὁρατὸς ὅμως σὲ ὅλους τοὺς Χριστιανοὺς καὶ κυρίως σὲ αὐτοὺς ποὺ ἔχουν ἀνάγκη.

Ἄλειψε τὸν ἀόρατο Κύριο μὲ τὴν ἀγαπητὴ προσευχὴ τῆς καρδιάς καὶ τοῦ νοῦ σου καὶ κάνε γιὰ χάρι Του ὅ,τι εἶναι δυνατόν γιὰ τοὺς ἀπόρους. Αὐτὸ θὰ σοῦ λογισθῆ πῶς τὸ ἔκανες γιὰ τὸν Θεό. □

(*) Ὁσίου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωστικὸς χῶρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Α', σελ. 115-116, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.

• Ἐπιμὲλ. ἡμετ.